

Mr. Andelko Zelenika

NADGROBNI SPOMENIK BOSANSKE KRALJICE KATARINE KOSAČA-KOTROMANIĆ U RIMU

U bogatoj i burnoj prošlosti srednjega vijeka u Bosni i Hercegovini, među mnogim značajnim povijesnim osobama posebnu pozornost privlači bosanska kraljica Katarina Kosača-Kotromanić (1424. - 1478).¹ Ona je bila supruga pretposljednjeg bosanskog kralja Stjepana Tomaša i kćerka Hercega Stjepana Vukčića Kosače, jednog od najmoćnijih velikaša u bosanskoj državi.

Malen je broj onih čija se plemenita uspomena sačuvala u narodnoj tradiciji njezine domovine više od pola milenija. Među višim krugovima srednjovjekovne feudalne države toga doba istaknuto mjesto zauzimala je kraljica Katarina Kosača.

Iako nas velika vremenska distancija dijeli od perioda njezinog života do naših dana, još uvijek nisu rasvijetljene sve pojedinosti iz te prošlosti, kako bi se mogao donijeti pravi sud o njezinoj ulozi i značenju u posljednjim godinama bosanske države, od njezinog pada pod Turke i pokušaja kraljice Katarine da nakon toga, uz pomoć rimskih papa i zapadnih zemalja, obnovi Bosansko Kraljevstvo.

¹ Od istraživača koji su pisali o bosanskoj kraljici Katarini Kosača-Kotromanić najobimniju je gradu prikupio i objavio hercegovački franjevac Bazilije Pandžić, koji više godina živi i radi u Rimu:

- *Katarina Vukčić-Kosača (1424 - 1478)*, Povjesnoteološki simpozij u povodu 500. obljetnice smrti kraljice Katarine, Sarajevo, 1978., str. 15-25;
- *Katarina Vukčić-Kosača*, Bosna Argentina, Institut für Slavistik, Friedrich-Alexander Universität, Erlangen - Nürnberg, 1995., str. 137-147.

Da bismo dobili bar približnu sliku o toj poznatoj osobi, koja je živjela u prijelomnom periodu za njezin narod i državu, neophodno je dati kraći pregled zbivanja u svezi s kraljicom Katarinom i njezinim suprugom kraljem Tomašom.²

Budući da još uvijek nije u potpunosti znanstveno obrađen niti publiciran nadgrobni spomenik kraljice Katarine Kosača u Rimu, u ovom prilogu pokušat ćemo, na osnovi uvida u spomenik na licu mjesta, postojeću povjesnu građu i objavljenu stručnu literaturu, dati osnovne karakteristike, analizu i valorizaciju toga vrijednog, specifičnog i rijetko sačuvanog kulturnopovijesnog spomenika, naročito značajnog za srednjovjekovnu prošlost bosanske države.

Prema natpisu na nadgrobnom spomeniku kraljica Katarina umrla je u Rimu 25. listopada 1478. godine i pokopana je u jednoj od poznatijih starih franjevačkih crkava Santa Maria in Aracoeli.³

Ako se postavi pitanje zbog čega je bosanska kraljica pokopana u toj znamenitoj crkvi na trgu Capitoli u centru vječnoga grada, imamo dva opravdana i pouzdana odgovora. U svojoj oporuci, sačinjenoj samo pet dana prije kraljičine smrti, Katarina je izrazila svoju volju da se pokopa nakon smrti u crkvi S. M. Aracoeli.⁴ Budući da je u Bosni poznavala franjevce, u Rimu je dugo suradivala s bratstvom franjevačkog samostana Aracoeli. Osim toga kraljica je za višegodišnjeg izgnanstva iz svoje zemlje kod rimskih papa i viših krugova Rima uživala zavidan ugled osobe visokoga roda, zbog čega je i zaslužila da bude dostojanstveno pokopana u uglednoj crkvi.

Kraljica je pokopana u neposrednoj blizini glavnog oltara, s prednje strane. Nad grobom je podignut mramorni spomenik u obliku kamene ploče s reljefnom figurom kraljice i većim natpisnim poljem uklesanim bosanskim pismom - bosančicom. Prema kraljevskom ugledu osobe, kojoj je podignut, spomenik je priličito skromnog

² Katarina je bila kći istaknutog srednjovjekovnog velikaša Stjepana Vukčića Kosače, poznatijeg kao Herceg Stjepan. Rodena je 1424. godine. Uだoj za pretposljednjeg bosanskog kralja Stjepana Tomaša 1446. godine postaje bosanska kraljica. Živjela je u prijelomnom povjesnom periodu bosanske srednjovjekovne države, neposredno prije i poslije pada Bosne pod Turke. Pred turskom najezdom napušta Bosnu i odlazi u Rim 1465. godine. Uz pomoć rimskog pape i zapadnih zemalja nastoji oslobiti i obnoviti Bosansko Kraljevstvo, ali ne uspijeva. Kraljica Katarina kao prognanica iz svoje domovine živjela je od 1465. do 1478. godine u Rimu, gdje je i umrla. Pokopana je u poznatoj staroj franjevačkoj crkvi S. Maria Aracoeli.

³ Fotoreprodukciju natpisa donosimo u ovom radu.

⁴ B. Pandžić, *Katarina Vukčić-Kosača*, Bosna Argentina, str. 22, 23.

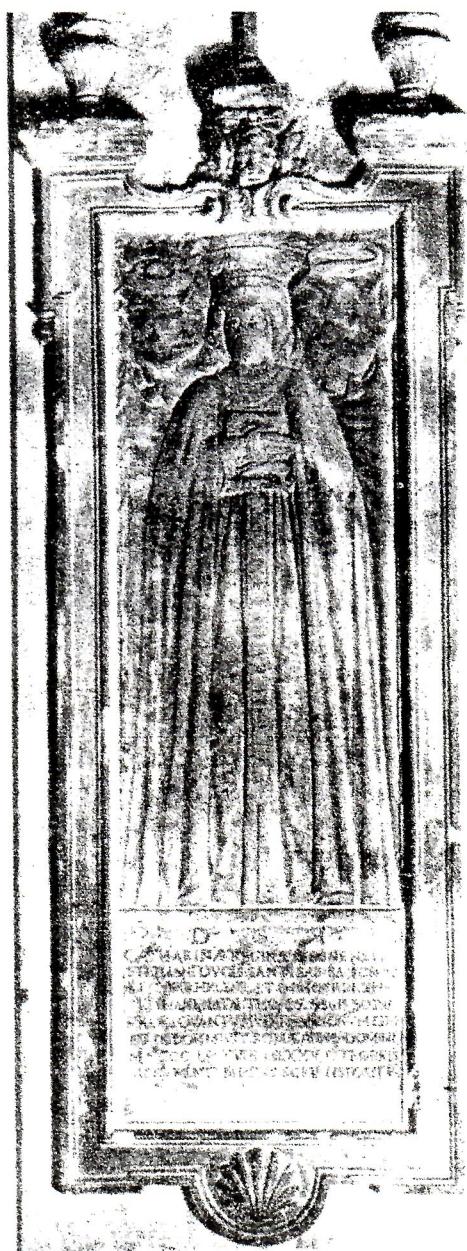
Franjevačka crkva S. Maria Aracoeli u Rimu u kojoj je pokopana bosanska kraljica Katarina Kosača

oblika ako ga usporedimo s mnogobrojnim nadgrobnim spomenicima koji su podizani u to doba znamenitim osobama u Rimu i širem području Italije. To možemo protumačiti činjenicom da impozantniji nadgrobni spomenik zahtijeva i veća finansijska sredstva koja kraljica Katarina i njezini suradnici, također ugledniji prognanici iz Bosne koji su živjeli tada u Rimu, nisu imali.

Na svom prvobitnom mjestu, ispred glavnog oltara Crkve S.M. Aracoeli, nadgrobni spomenik kraljice Katarine ostao je nešto duže od stotinu godina.⁵ Za sada ne znamo točno da li je kraljičin spomenik podignut neposredno nakon njezine smrti. Vjerojatnost je veća da je to učinjeno odmah jer je Katarina u svojoj oporuci namijenila 200 dukata (što u ono doba nije bio malen iznos) za posmrtnе obrede i pokop, te se, vjerojatno, podrazumijevalo i podizanje nadgrobног spomenika.

Zbog građevinskih zahvata koje su planirali izvršiti franjevci samostana Aracoeli nadgrobni spomenik kraljice Katarine bilo je

⁵ *Isto*, str. 146.

Nadgrobni spomenik bosanske kraljice
Katarine Kosača u Rimu

neophodno prenijeti na neko drugo mjesto. Proširenjem oltarskog prostora 1590. godine nadgrobni spomenik kraljice Katarine, koji se prvobitno nalazio u crkvenom podu ispred glavnog oltara, tada je prenesen i postavljen na najbliži stup crkve, također ispred glavnog oltara.⁶ Uvažavajući, također, ugled umrle osobe, odgovorni franjevci toga samostana nadgrobnom spomeniku kraljice Katarine dali su adekvatno mjesto, na kojem se nalazi više od četiri stotine godina. Za sada je nepoznato što je bilo sa zemnim ostacima bosanske kraljice. Vjerojatno su prilikom prijenosa spomenika također prenesene ispred stupa na kojem je postavljen spomenik, ili su pak ostale na prvobitnom mjestu gdje je i pokopana, jer se grobna raka nalazila ispred površine podnice kod oltara crkve.

Nadgrobni spomenik bosanske kraljice Katarine isklesan je u obliku izdužene reljefne kamene ploče (vel. 178 x 80 (?) cm), ukrašene rubnim profilacijama, križem, vazama, anđeoskom glavom, palmetom s donje strane i natpisnim poljem - epitafom, koji je u prvobitnom položaju spomenika bio pisan bosančicom, a nakon postavljanja na stup latinskim pismom.

Nepoznati nam autor spomenika, dobar poznavatelj kiparskog umijeća i umjetnosti svoga vremena, spomenik je koncipirao tako da je glavni motiv - umrлу kraljicu - predstavio u ležećem položaju s kraljevskom krunom na glavi, dugom haljinom i plaštom. Pri obradbi kipar je spomenik prilagodio njegovu položaju, jer je bio postavljen u podnici crkve, što znači da ga je morao raditi u kiparskoj tehnici plitkog reljefa, tzv. bareljefa. Takav način podizanja nadgrobnih spomenika u crkvama bila je česta i ubičajena pojava podizanja nadgrobnih obilježja te vrste istaknutijim i znamenitijim osobama ne samo u Rimu i Italiji već i u drugim katoličkim zemljama Europe, a posebno Mediterana.

Kraljica je obučena u dugačku haljinu, čiji blagi nabori sežu do stopala nogu.⁷ Gornji dio nešto dubljeg proreza okovratnika haljine ukrašen je trostrukim nizom dekorativnih elemenata kružnog oblika.

⁶ *Isto*, str. 146.

⁷ Budući da se nadgrobni spomenik bosanske kraljice nalazi priličito visoko na stupu crkve, a pojedini detalji na njemu teže su uočljivi promatraču, grafičku reprodukciju spomenika u minijaturnoj formi dao je Hrvoje Tvrtko Bobovački u brošuri *Na grobu bosanske kraljice Katarine Kosarča*, Đakovo, 1971. Kako je ta reprodukcija manjih dimenzija, u ovom je prilogu autor A.Z. povećao kako bi se dobila potpunija predodžba o tom nadgrobnom spomeniku.

Rekonstrukcija nadgrobog spomenika bosanske kraljice Katarine Kosača u Rimu s latinskim natpisom

Široki pojasm s nizom kvadratnih dekorativnih motiva, vjerojatno autohtonog bosanskog podrijetla, autor spomenika izradio je prema uzorku s neke svećane kraljičine odjeće. Na svojim prsim kraljica drži zatvorenu knjigu preklopjenih ruku jedne iznad druge. Iznad haljine kraljica je pregrnuta bogatim plaštom koji u blagim naborima prekriva tijelo i izduženu figuru predstavljene osobe.

Na glavi kraljica nosi krunu zrakastih završetaka s motivima ljiljana, simbolima bosanske krune dinastije Kotromanića. Koprena na glavi prekriva bujnu dugačku kosu koja pada po ramenima kraljice. Biserna ogrlica s jednim nizom perli kružnog oblika ukrašava vrat kraljice.

Glava kraljice oslonjena je na jednu vrst dekorativno izrađenog jastuka ili gornjeg dijela naslona fotelje. Taj ukrasni motiv, pored svoje namjene, povezuje grbove s obje strane glave kraljice.

Desno i lijevo gornje polje od glave kraljice autor spomenika ukrasio je također u tehnici plitkog reljefa sa po jednim bosanskim i hercegovačkim grbom. Motivima te srednjovjekovne državno-feudalne simbolike Katarina Kosača-Kotromanić bila je tako tijesno povezana s dinastijom bosanskih kraljeva, jer je bila supruga bosanskog kralja Stjepana Tomaša i kći Hercega Stjepana Vukčića Kosače, jednog od najmoćnijih feudalaca u bosanskoj državi.

U desnom kutu pored glave kraljice isklesan je grb bosanskih kraljeva, za kojeg je autor spomenika također morao imati odgovarajući uzorak. U gornjem dijelu toga grba predstavljena je kraljevska kruna kružnog oblika s motivima ljljana i nizom ukrašenih bisera. Glavni dio grba ispod krune podijeljen je na pet manjih polja, od kojih je jedno manje u sredini, dok se četiri veća nižu u krugu oko toga polja. U središnjem je predstavljena ruka s podignutim mačem, dok su ostala dva diagonalna polja identična i predstavljaju konjanika sa štitom i mačem i bosansku kraljevsку krunu.

U lijevom gornjem kutu pored kraljičine glave kipar je isklesao srednjovjekovni grb Kosača. Gornji završni dio grba predstavlja četverostruka kružna vrpca. Glavno polje grba u obliku štita presijecaju četiri kose također četverostrukе vrpce koje teku od lijeve prema desnoj strani.

Nadgrobna mramorna ploča s reljefnom figurom kraljice, kao glavnim motivom spomenika i natpisnim poljem ispod, oivičena je dekorativnom bordurom i profilacijom. Iznad lika glave umrle kraljice kamena profilacija završava s dvije vitice.

U središnjem gornjem dijelu spomenika dominira križ s postoljem, na kojem je izmodelirana glava anđela, dok je desno i lijevo od križa isklesana po jedna kamena vaza s postoljem. Središnji donji dio ploče polukružno je završen i ukrašen motivom palmete.

Ispod ležeće figure kraljice isklesan je epitaf - natpisno polje s osnovnim podacima o umrloj osobi. Po svojoj veličini nadgrobni natpis je tri puta manji od bareljeфа umrle kraljice.

Nadgrobni spomenik bosanske kraljice Katarine Kosače u Rimu izazvao je i zanimanje suvremenika, što se ogleda u jednom rukopisu nepoznatog autora *Memoria della venuta della regina di Bosnia a Roma* koji se nalazi u Casanatskoj knjižnici u Rimu.⁸ Vrijedno je osvrnuti se na neka zapažanja iz toga rukopisa koja se odnose na kraljičin nadgrobni spomenik u Crkvi S.M. Aracoeli u Rimu, a koja

⁸ H.T. Bobovački, *n.d.*, str. 17-19.

glase:

“Zrakasta kruna na glavi ukrašena je draguljima i te zrake su odsjaj njene dobrote. Ljiljani u kruni simboliziraju izuzetnu ljepotu među svim cvijećem, ali i čistoću njene duše i njenu skromnost.

Dragulji su joj razasuti po cijeloj haljini i pojusu. Koprena joj pokriva bujnu kosu razasutu po ramenima pa zajedno sa haljinom, koja joj seže sve do nogu, karakterizira njenu vladarsku čast.

Knjiga koju drži na prsimu, znak je njene pobožnosti i ljubavi prema presvetoj Djevici Mariji. Prstenje na rukama označava njenu plemenitost...

Na ploči su grbovi roda Kosača i njen kraljevski grb.”

Kao što smo već napomenuli, na donjem dijelu nadgrobnog spomenika isklesano je natpisno polje. Zanimljivost toga natpisa ima posebnu dokumentacijsku povijesnu vrijednost, i time je veća što je na istom mjestu jednog spomenika gotovo identičan tekst klesan dva puta u vremenskom razmaku od nešto više od stotinu godina.

Prvi i izvorni natpis na nadgrobnom spomeniku bosanske kraljice bio je pisan bosanskom čirilicom - bosančicom, ili kako stoji u natpisu “njenim pismom postavljen”. U transkripciji na hrvatski jezik, prema K. Draganoviću, taj natpis glasi:

KATARINI KRALJICI BOSANSKOI
STIPANA, HERCEGA O(D) SVETOGA SABE
S PORODA (J)ELENE I KUĆE CARA STIPANA
ROENI TOMAŠA KRALJA BOSANSKOGA ŽENI
KOL(IKO) ŽIVI GODINI N.I.D. (54)
I PRIMINU U RIMU NA LITA GNA (GOSPODNJA)
C.U.O.I.(1478)
LITO NA K.I.E.(25) DNI. OKTOBRA, SPOMINAK
NJE PI(S)'MOM'. POSTAVLJEN.

(Brojčana vrijednost slova na tom natpisu navedena je u zagradi arapskim brojkama radi lakšeg razumijevanja teksta.)

Prilikom prijenosa spomenika koji se prвobitno nalazio ispred glavnog oltara Crkve S.M. Aracoeli u podnici, na crkveni stup, također ispred glavnog oltara, oko 1590. godine stari je natpis uklonjen i postavljen novi, gotovo identičan starom, isklesan latinskim pismom.⁹

⁹ B. Pandžić, *Povjesnoteološki simpozij u povodu 500. obljetnice bosanske kraljice Katarine*, Sarajevo, 1979., str. 24. Casimiro di Roma, *Memorie istoriche della chiesa e del convento di Araceli di Roma*, Roma, 1736., 128.

КАТАРНН КРАЛНУН БОСАНЬСКОН
 СТНПАНА, ХЕРЧЕГА ЈШКЕТОГИ СЛЕБЕ,
 ШПОРОФЛХ ЕАННЕ НКДНЕ ЧИРА СТНПАНА
 РОЕНН ТОМАША КРАЛА БОСАНЬСКОГА ЖЕНК
 КОЛ, ЖНКН ГОДННН. Н.Н. А.
 НПРНМННД ОРНМНН ПАЛНТГ НА. В. О. Н.
 АНТО. Н. А. К. Н. Е. А. Н. Н. О. К. Т. О. Р. А. С. П. О. М. Н. А. К. Б.
 НЕ ПНБЗОМБ. ПОСТАКАЕНБ.

Atarini Cbraglizi Bosanchoi filia... Berzega Suetozza Case, spondae veline i
 chichie zara Šipana roeni, Thomae Cbraglia bosanici gaxeni. Cbaico xim
 godini. L I I I I . i, primiu, u, Rimis, natus, gospodina, M C C C L X X V I I I .
 Anno. XXV., Dni Octobre, Spominacib gte, pjsmom poj: zuugten.

Albertina Regine Bosnensi, Stephani Ducis Sancti Salvatoris, ex genere, Helenae,
 & Demo Principis Stephani, nata. Thomas Regis Bosne Vxori. Quantum
 vixerit annos, L I I I I . Et obiit Rome, Anno Domini M C C C L X X V I I I .
 XXV. Die Octobris, Monumentum ipsius scriptis positum.

Palatinus Ronae scribebat, M. D. XXXV.

Faksimil prvotnog natpisa na nadgrobnom spomeniku bosanske kraljice Katarine Kosače s latinskim prijevodom koji je objavio M. Giovanbattista Palatino 1547. godine u Rimu

Zahvaljujući jednom rimskom kaligrafu, zvanom Giovanbattista Palatino, koji je radio u Rimu polovicom XVI. stoljeća, prvobitni natpis bosančicom objavio je 1547. godine u svom djelu o raznim pismima. Taj izvorni prvobitni natpis autor je preveo latiničnim pismom.¹⁰

Na pitanje zbog čega je uklonjen prvobitni epitaf na nadgrobnom spomeniku kraljice Katarine, pisan bosančicom, još uvijek je teško dati pravi odgovor. To je vjerojatno učinjeno zbog toga što je izvršiteljima prijenosa spomenika, tj. predstavnicima Samostana S.M. Aracoeli, na našu žalost, stari tekst bio nerazumljiv pa su postavili novi.

¹⁰ B.Pandžić, n.d., str. 24.

Latinski natpis, koji стоји на споменику око четири stoljeća, uglavnom je prijevod starog teksta pisanog bosančicom. Međutim, prevoditelj na latinski napravio je veliku pogrešku i mnoge istraživače toga spomenika doveo u zabunu. Tekst prva dva reda *izvornoga* prvotnog čirilskog natpisa u suvremenoj transkripciji glasi: *Katarini kraljici bosanskoj Stjepana hercega od svetoga Sabe.* Na novoj ploči latinskog natpisa (“Catharinae Reginae Bosnensi Stephani Ducis Sabae sorori”) klesaru je netko od pretpostavljenih pri prevođenju staroga teksta naredio da doda riječ *s o r o r i*, što znači sestra. Prema tom tekstu, Katarina bi bila sestra Hercega Stjepana Kosače. Međutim, ona je bila njegova kći.¹¹ Neki raniji istraživači tu grešku nisu ni primijetili.

K. Draganović, osvrćući se na taj natpis, u svojoj brošuri o kraljici Katarini, tiskanoj u povodu 500. obljetnice njezine smrti navodi: “Očito je bio neki franjevac koji je imao znatnu riječ u samostanu Aracoeli gdje je dugo vremena bila generalna kurija Franjevačkog reda. Smatrao je potrebnim istaknuti da je Katarina bila članica reda, trećoredica pa je onako nespretno ubaćena ekvivalentna riječ ‘sestra’, pa je izašla umjesto redovničkom sestrom, sestrom svoga oca.”¹²

Budući da se spomenik kraljice Katarine nalazio duže vremena (preko stotinu godina) u podnici crkve, dio mramorne ploče i reljefa oštećen je u manjoj mjeri, zapravo izlizan je zbog višegodišnjeg hodanja po plitkoreljefnoj kamenoj ploči.

O autoru kraljičinog nadgrobnog spomenika u Rimu, za sada, još ne znamo ništa. Vjerojatno se s vremenom dođe do nekoga pouzdanijeg arhivskog izvora, na osnovi kojega bi se mogla rasvijetliti i ova nepoznanica. Prema svojoj oporuci, neposredno pred smrt, kraljica Katarina je, pored ostalog, ostavila i namijenila 200 dukata za posmrtnе obrede i pokop. Iako se izravno ne navodi, vjerojatno se pod tim podrazumijevalo i podizanje nadgrobnog spomenika.

Kraljičin nadgrobni spomenik u Crkvi S.M. Aracoeli solidne je kiparske izrade i stilski pripada vrsti spomenika kakvi su se u to doba podizali uglednijim osobama u Italiji i bili postavljeni u

¹¹ *Isto*, str. 24. D.Mandić, *Acta Franciscana Herzegovinae*, I., Mostar, 1934., str. 7.

¹² K.Draganović, *Katarina Kosača bosanska kraljica*, Sarajevo, 1978., str. 40. Takvo je obrazloženje K.Draganovića priličito neuvjerljivo. (A.Zelenika)

podnicama crkava. Prema društvenom ugledu jedne kraljice taj je spomenik ipak skromnijih oblika i dimenzija. Kada analiziramo i vrednujemo nadgrobni spomenik bosanske kraljice, moramo imati u vidu činjenicu da je Katarina sa svojom poslугом i dvorskim damama živjela više od 12 godina u izgnanstvu, bez stalnih materijalnih prihoda, osim onih koje je primala od rimske kurije, zahvaljujući angažiranju rimskih papa. Za sada još nepoznati autor spomenika, koji je živio i radio u drugoj polovici XV. stoljeća, u doba visoke renesanse u Rimu, morao je biti poznati umjetnik i pravi majstor kiparskog umijeća. To potkrepljujem i činjenicom da je autor dobio narudžbu za izgradnju nadgrobnog spomenika jednoj kraljici, koja je, iako prognanica iz svoje zemlje, bila ugledna i cijenjena osoba među višim crkvenim i svjetovnim krugovima Rima i dijela Italije. I mjesto pokopa bosanske kraljice bila je poznata stara franjevačka crkva S.M. Aracoeli, jedna od reprezentativnih crkava, u čijem je samostanskom kompleksu dugo bila Generalna kurija franjevačkog reda. Pored ostalih u toj crkvi nalazi se i nadgrobni spomenik G. Crivelliju koji je radio istaknuti kipar talijanske *renesanse* Donatelo, 1433. godine, po načinu obradbe i konцепцијi sličan nadgrobnom spomeniku kraljice Katarine.

Spomenik bosanske kraljice Katarine Kosače, supruge kralja Stjepana Tomaša Kotromanića, preposljednjega bosanskog kralja, predstavlja izuzetno značajan kulturnopovijesni spomenik srednjovjekovne bosanske države. Iako se nalazi daleko od domovine, to je i jedini sačuvani spomenik jednom od članova bosanske kraljevske obitelji Kotromanića.

Mag. Andelko Zelenika

Grabmal der bosnischen Königin Katarina Kosača-Kotromanić in Rom

Zusammenfassung

In der reichen und stürmischen Vergangenheit Bosniens und der Herzegowina erregte die bosnische Königin Katarina (1424-1478), die Frau des vorletzten bosnischen Königs Stjepan Tomaš und die Tochter von Stjepan Vukčić Kosača, dem angesehenen bosnischen Großwürdenträger, besondere Aufmerksamkeit.

Die Erinnerung an sie bewahrte sich in der Volkstradition und Heimatgeschichte.

Dieser Artikel handelt ihr Grabmal aus der Franziskanerkirche Santa Maria in Aracoeli in Rom, wo sie am 25. Oktober 1478 auch starb, ab. Die bosnische Königin wurde in dieser berühmten Kirche inmitten der ewigen Stadt aus zwei verlässlichen Gründen begraben: Erstens äußerte sie im Testament ihren Willen, dort begraben zu sein und zweitens arbeitete sie sowohl in Bosnien als auch später in Rom mit dem Franziskanerorden lange zusammen.

Beschrieben ist im Artikel ihr Grabmal, dessen Autor und Ausführer unbekannt blieben. Die Quellengrabschrift ist in der Bosantschiza (bosnischer Kyrilliza) d.h. "in ihrer Schrift" geschrieben. Auch deswegen handelt es sich hier um ein außerordentlich wichtiges kulturhistorisches Denkmal des mittelalterlichen bosnischen Staates in Rom.